

ТОГА ЋУ СЕ УВЕК СЕЋАТИ

Да ли сте ви чули реченицу „Нека сећања никада не бледе?“ Свако има неко сећање које неће никада заборавити, било лепо, или ружно. Ја имам доста лепих сећања, али једно је изузетно – учинило ме је јаком и храбром особом. То је била моја операција кичме.

Кад сам била млађа, виђала сам децу која су имала проблем са кичмом. Као и свако дете, мислила сам да то мени не може да се деси. Али, ето, и мени се јавио тај проблем – сколиоза, кривљење кичме на једну страну. Кад сам то сазнала, искрено, била сам јако уплашена. Чула сам да лекари спомињу операцију. После неколико дана, родитељи су ми рекли да да ћу ићи на операцију. Бојала сам се, али у себи сам знала да ће то бити добро за мене, да ће ми помоћи и надала сам се да ће све бити добро.

Најјачу подршку ми је давала моја породица. Дан кад сам кренула у болницу био је тежак, али уз мене је била моја мама и све време ми је говорила да се не плашим.

Дошао је и тај дан, дан операције, дан од кога сам бежала, а уједно једва чекала. Знала сам да неће бити страшно, доктори су много добри. Најтеже је било прећи део пута према сали који сам морала да прођем без маме. Пожелела ми је срећу, суздржавајући се да не пусти сузу. Хвала јој. Сећам се смеха доктора, пред сан. Пробудила сам се срећна јер се све завршило.

Сви дани после операције били су ми занимљиви, срећни и весели. Желим да се захвалим мојој највећој подршци, мојој мајци.

Немојте се плашити ако имате проблем исти или сличан мом, операција је за ваше добро и ништа није страшно!

ТАМАРА КРСТИЋ, 6. РАЗРЕД

БАЊИЦА